

stændig lade ligge og indskrænke mig til at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Frijs-Frijsenborg: Ja, til Trods for de gode Meddelelser, som Finansministeren bragte os om en Stigning paa forskellige Statsindtægter, tror jeg, at man uden at forsynde sig kan sige, at vor nuværende finansielle Status ikke er af de bedste. Jeg er ganske enig med Finansministeren i, at man bliver nødt til at ty til ny Skatteobjekter — ganske sikkert sagde Finansministeren ikke, at han var sikker derpaa, han sagde, at man *kunde* blive nødt til at ty til ny Skatteobjekter. *Jeg* er ganske sikker paa, at man bliver nødt til at ty dertil. Det er blevet gængs Tale herhjemme, at vor finansielle Status er den rene Misère. Det kan jo, naar man ser paa Opgørelsen, synes ganske rigtigt, men det maa dog ikke forstaas saaledes, at vi skulde være ude ved Enden af det, som vi kunde faa ind. Det, som vi kunde faa ind gennem Objekter, der i alle andre civiliserede Lande ere beskattede ganske anderledes, end de ere herhjemme, vilde jo bringe hele vor finansielle Status ind i en overordentlig god Stilling; saa snart vi vilde gaa dertil, vilde der intet være i Vejen for, at Staten kan opfylde de Krav, der med Rette kan stilles til den. Gennem de Skattelove, hvorom vi nu forhandle, ville vi jo beskatte Formue og Indtægt — og det er ganske rigtigt, at disse Objekter ogsaa give deres til Statshusholdningen — men jeg mener paa den anden Side, at skal man gaa videre og søge om yderligere forøgede Statsindtægter, kan der ikke være Tale om at belaste disse to Objekter mere, end de ville blive det igennem Skattelovene. At opfordre den ærede Finansminister til at sige, hvilke Objekter han har tænkt sig skulde bringe Penge ind i Statskassen, vilde jeg ikke anse for heldigt i dette Øjeblik. Jeg tror, at ved at diskutere disse Forhold, inden der fremkommer Lovforslag om dem, ved at bringe dem frem for Befolkningen, forkludrer man dem allerlettest og faar et daarligt Resultat ud. Jeg tænker herved paa et af de bedste Skatteobjekter, som man har, og om hvilket vi alle vide, hvorledes det er gaaet med det: de forskellige Partier have taget Stilling dertil, og det vil blive meget vanskeligere at føre en Beskatning af det igennem, end hvis den ikke havde været omtalt, inden den kunde føres igennem. Jeg forventer at se, om ikke i den allernærmeste Tid, saa under dette Mini-

sterium et Skattelovforslag med ny Objekter. Jeg haaber, at naar det foreligger, det saa skal blive et Forslag, vi kunne faa gennemført, og jeg haaber, at det maa være beregnet saa rigeligt, at man ikke skal blive nødt til yderligere Forhøjelser paa det samme Objekt i den første Tid. Thi vel ved jeg, at det nuværende Regeeringsparti har paa sit Program og altid har sagt, at det var forkert at fylde Statskassen — jeg tror til Dels ogsaa, at dette er rigtigt, jeg tror ikke, man skal overfylde Statskassen, saaledes at der er en stadig Opfordring til at bruge Pengene — men paa den anden Side mener jeg, at man skal beregne den Slags Skatter saa rigeligt, at man ikke skal blive nødt til i en nær Fremtid at forøge dem. Det er altid ubageligt at faa ny Skatter, men intet er saa ubehageligt, og intet virker saa irriterende paa Befolkningen, som naar en Skat en Gang er vedtagen, saa kort Tid efter at faa at vide: ja, det var ikke nok, vi skulle have mere.

Med Hensyn til Anmærkningen om Navneforandring skal jeg sige, at jeg har ganske vist ikke ventet at se den paa Finansloven i Aar, men efter hvad vi have hørt fra Justitsministerens Side, kan jeg ikke sige andet, end at jeg betragter dens Vedtagelse i Aar som en rent foreløbig Foranstaltning, en Foranstaltning, som jeg ogsaa kan anbefale at stemme for, fordi man ikke ved at modsætte sig den skal forhindre Folk fra i Løbet af dette Aar at kunne ad let Vej faa Navneforandring. Men jeg imødeser altsaa det Lovforslag, som den ærede Justitsminister bebudede, og vor Vedtagelse af Anmærkningen i Aar betyder altsaa ikke andet, end at det er en rent foreløbig Foranstaltning, enten faa vi et Lovforslag vedtaget, hvorved Anmærkningen gøres overflødig, eller ogsaa bortfalder denne næste Aar.

Berthelsen: Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige den højtærede Minister for offentlige Arbejder en Tak for en Post, der staar paa § 27 og angaar Anlæg af en Havnebane i Aalborg. Den Sag har staaet paa i mange Aar, og jeg tror, at den Ordning, som nu er truffen her paa Finanslovsforslaget, er af den Beskaffenhed, at den maa siges at være heldig for Statsbanerne, og at ogsaa Aalborg Havn kan være tjent dermed. Derimod maa jeg beklage, at der ikke paa Finanslovsforslaget i Aar findes en Bevilling til et Perrontag paa vor ny Station oppe i Aalborg. Forholdene deroppe ere af den